

Ústavní soud

Joštova 625/8
660 83 Brno
ID DS: z2tadw5
Sp. zn.: (nepředchází)

Stěžovatel: **Tomáš Pecina**, nar. 21. 4. 1966
Slezská 1668/56, 120 00 Praha 2, ID DS: whehjsc

Zastoupen: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1, ID DS: cp7kgk3

Účastník: **Nejvyšší správní soud**
Moravské nám. 611/6, 657 40 Brno, ID DS: wwjaa4f

Vedlejší účastníci:

1. **Státní volební komise**
nám. Hrdinů 1636/4, 140 21 Praha 4, ID DS: 6bnaawp
2. **Ing. Miloš Zeman**, nar. 28. 9. 1944
Hrad, I. nádvoří čp. 1, 119 00 Praha 1, ID DS: az9rxd3
3. **Ivana Zemanová**, nar. 29. 4. 1965
Hrad, I. nádvoří čp. 1, 119 00 Praha 1

Ústavní stížnost

směřující proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne
8. února 2018, č. j. Vol12/2018-17,
podaná podle ustanovení § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb.,
o Ústavním soudu (dále jen „ZÚS“)

Elektronicky

Plná moc

Přílohy: dle textu; podle seznamu

I. Rekapitulace

[1] Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 8. února 2018, č. j. Vol 12/2018-17 (dále jen „*napadené usnesení*“), byl jako předčasný odmítnut stěžovatelův návrh ze dne 30. ledna 2018 týkající se volby presidenta republiky konané v lednu 2018.

[2] Neboť návrh ve skutečnosti předčasný nebyl, došlo tím k zásahu do stěžovatelova základního práva na přístup k soudu, resp. na soudní ochranu, a s ohledem na nemožnost brojit proti napadenému usnesení jinak stěžovateli za této situace nezbývá než podat tuto ústavní stížnost a domáhat se, aby napadené usnesení bylo zrušeno a jeho návrh tak mohl být Nejvyšším správním soudem věcně projednán.

Důkaz: usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. února 2018, č. j. Vol 12/2018-17 – v příloze

II. Stížní body

[3] Napadené usnesení tvrdí, že lhůta pro podání návrhu počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy byl Státní volební komisí vyhlášen celkový výsledek volby presidenta republiky (dále jen „*vyhlášení*“). Tento právní názor Nejvyšší správní soud opírá o ustanovení § 40 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „*SŘS*“), podle něhož lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

[4] Stěžovatel je naproti tomu přesvědčen, že už s ohledem na výslovnou dikci ustanovení § 66 odst. 1 *in fine* zákona č. 275/2012 Sb., o volbě presidenta republiky – tj. že návrh je třeba podat nejpozději 7 dnů po vyhlášení celkového výsledku volby presidenta Státní volební komisí – nelze jako předčasný odmítnout návrh, který byl podán po vyhlášení, třebaže v ten samý den, přičemž samo napadené usnesení připouští, že se tak v daném případě stalo, protože stěžovatel ve svém návrhu odkázal na dálkovým přístupem dostupnou částku Sbírký zákonů, jíž došlo k vyhlášení, a správně označil vedlejší účastníky řízení.

[5] Nejvyšší správní soud v napadeném usnesení uvedl: „*Zákonodárce [...] racionálně v § 40 odst. 1 s. ř. s. stanovil, že lhůta počíná běžet až den následující po dni, který určil její počátek, neboť může být velmi obtížné stanovit přesný okamžik, kdy v daném dni k určité události došlo. Soudu proto v souladu s § 40 odst. 1 s. ř. s. nepřisluší zkoumat, zda již v okamžiku podání návrhu rozhodná událost nastala nebo nikoliv.*“

[6] K tomu stěžovateli nezbývá než poznamenat, že toto právní posouzení věci představuje nejen projev extrémního formalismu, ale není v souladu s tím, jak je ustanovení

§ 40 odst. 1 SŘS aplikováno správními soudy v jiných než volebních věcech. Jde, *inter alia*, o žaloby proti rozhodnutím správních úřadů podané v den, kdy bylo žalobci oznámeno napadené rozhodnutí; i ty by na základě identické logiky s použitím § 72 odst. 1 SŘS měly být odmítány pro předčasnost. Přesto se tak neděje: stěžovatel ví o *desítkách* případů, kdy taková žaloba byla věcně projednána, a není mu na druhé straně znám *ani jeden jediný*, kdy by byla pro předčasnost odmítnuta.

[7] Odůvodňuje-li Nejvyšší správní soud rozdílný přístup k volebním návrhům podaným v den, kdy nastala skutečnost, po níž může být návrh podán, tím, že musí být znám okruh účastníků řízení, pak je třeba poznamenat, že je-li snad, zcela výjimečně, takové podání učiněno ještě předtím, než dojde k vyhlášení, avšak v ten samý den, pak může jít o rozdíl toliko několika hodin, který nemůže mít na projednání návrhu materiálně vůbec žádný vliv, už s ohledem na patnáctidenní lhůtu, kterou k tomu Nejvyšší správní soud má (§ 90 odst. 5 SŘS).

[8] Naproti tomu výklad zastávaný tímto soudem, že takový návrh je předčasný, nemá oporu v zákoně, je svévolný a představuje příklad samoučelného, slepě formalistického a literalistického výkladu právních předpisů, jaký Ústavní soud obecným soudům opakovaně vytýká a který jim netoleruje.

[9] Jestliže je zákonem stanoveno, že návrh lze podat do sedmi dnů po vyhlášení, je zjevným a frapantním porušením stěžovatelova práva na přístup k soudu, resp. na soudní ochranu, je-li návrh podaný prokazatelně až po vyhlášení odmítnut jako předčasný.

III. Přípustnost a včasnost ústavní stížnosti

[10] Proti napadenému usnesení nemá stěžovatel k dispozici žádný další opravný prostředek a nezbývá mu tak než brojit proti němu ústavní stížností.

[11] Napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 8. února 2018, tato ústavní stížnost je proto podávána ve lhůtě dvou měsíců ve smyslu ustanovení § 72 odst. 3 ZÚS.

IV. Závěrečný návrh

Ze všech těchto důvodů stěžovatel navrhuje, aby Ústavní soud po projednání jeho ústavní stížnosti vydal tento

n á l e z :

1. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 8. února 2018, č. j. Vol 12/2018-17, bylo porušeno stěžovatelovo základní právo na přístup k soudu a na soudní ochranu.
2. Toto usnesení se proto **z r u š u j e**.

V Praze dne 8. února 2018

Tomáš Pecina

Seznam příloh:

1. *plná moc*
2. *usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. února 2018, č. j. Vol 12/2018-17*

